Ч. 158 Львів, пятниця, дня 17. грудня 1915. Рік I.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

З краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12.— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції й адміністрації: ЛЬВІВ, ул. Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній части 60 сот. Повідомлення про вінчання, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Урядові воєнні звідомлення.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

На фронті не зайшло нічо нового.

Дня 12. грудня наші летуни заатакували на височині La Paune анґлійський пароход, котрий осів на мілині. Наслідки атаку були очедні. Неприятель, котрий вислав кілька летничих відділів до Bapaume і Peronne в Льотаринґії і до Muchleim (в Баденї) в воздушнім бою або від цільних стрілів втратив чотири літаки, між ними великий самолет о двох моторах.

На східнім фронті.

Нічо нового.

На сербськім фронті.

На південний захід від Плевлє ми відкинули неприятеля поза Тару і дальше на схід через лінію Ґраб—Бродарево. Полонено кількасот жовнірів.

Начальна управа армії.

З ГОЛОВНОЇ БОЛГАРСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 14. грудня 1915.

Анґлійців та Французів відкинули ми на грецьку область.

Наші війська які є над грецькою границею, на разї здержали погоню. На цілім фронті супокій. Ми полонили 1234 жовнірів, в тім 18 офіцерів, здобули 14 гармат, 62 амуніційні вози, 10 санітарних возів і много воєнного матеріялу.

Відтепер ґенеральний штаб буде оголошувати звіти тільки в днях, в котрих будуть до оголошення більші операції.

З ГОЛОВНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На фронті Іраку під Кутель Амара значне зменшила ся діяльність неприятеля в наслідок сильного з нашої сторони огня. В наслідок успішного наступу підійшли ми дуже близько під одно важне неприятельське становиско.

На дарданельськім фронті острілювали ми успішно неприятельські становиска під Анафортою та приневолили неприятельські кораблї відплинути з заливу Геміклї.

На Арібурну досись нагальна борба бомбами і обосторонний артилерійський огонь.

Під Седіль Бар неприятель в ночи з 12. на 13. с. м. обкидав наші два крила бомбами. Одну неприятельську батерію приневолили ми до мовчанки.

Дня 13. с. м. наші стрілецькі рови в центрі засипало бомбами. Ми взяли під успішний огонь метачі мін, та знищили неприятельський бльокгавз та два мости на Кересвірдере.

Европейська війна.

Американьсько-австрійські відносини.

Мирове полагодженнє справи „Анкони“. — Відкликаннє австро-угорського амбасадора з Вашінґтону. — Відповідь Австро-Угорщини на американську ноту.

БЕРЛІН. „Localanzeiger“ доносить з Льондону: По донесенням з Вашінґтону, непорозуміннє між Австро-Угорщиною а Зєдиненими державами буде мирно полагоджене.

ФРАНКФУРТ. „Frankfurter Zeitung“ доносить з Нового Йорку: Президент Вільзон зажадає правдоподібно відкликання представника Австро-Угорщини з Америки, котрий мав візвати австро-угорських конзулів, щоб вони видавали пашпорти на виїзд до невтральних держав резервістам.

ВІДЕНЬ (Тбк.). В ноті, котру міністер заграничних справ вислав амбасадорови Зєдинених держав д. 14. с. м. в відповіди на ноту американського правительства, австро-угорське правительство заявляє, що не пересуджуючи остаточно справи, мусить піднести, що з острого тону, в якім американське правительство зганило поступованнє команданта підводного судна, та з рішучости, з якою американське правительство зголошує свої жадання під адресою ц. і к. правительства. належалоб вносити, що американське правительство знає докладно про дійсний стан случаю, і на тім опирає свою заяву; — представленнє однакож стану річи, в ноті, наводить много сумнївів.

Хоть би навіть се представленнє було вірне. і колиб оцінка сего случаю булаб оперта на точнім правнім погляді, — то і мимо сього нема достаточної підстави обвинювати команданта судна зглядно ц. і к. правительства.

Американське правительство не вказує осіб, на яких опирає свої твердження, та більше здається їм вірить, чим ц. і к. правительству. Також і що до числа та назвиск і блисших подробиць про судьбу американських горожан, котрі в критичній хвилї находились на пароходї, не дає відповіди. Ц. і к. правительство є готове мимо сього розпочати в сій справі виміну думок з американським правительством та мусить вперід знати, чому американське правительство не умотивувало своєї ноти правничо, а замість того покликало ся на виміну нот, яку в иншім случаю вело з иншим правительством.

Ц. і к. правительство не може піти сею дорогою за вашінґтонським правительством, бо не має автентичних вістей про подробиці переписки американського правительства, та є того переконання, що знаннє сеї переписки не вистарчить ц. і к. правительству в случаю, котрий після інформацій ц. і к. правительства представляєть ся зовсім инакше. Американське правительство думало, що повинно було також вказати на становиско, яке заняло берлінське правительство в згаданих нотах. Ц. і к. правительство не находить в ноті точки опертя або вияснення, в якій цїли се правительство покликувалось в сей спосіб, — коли однак хотїло висказати переконаннє, що для ц. і к. правительства був який небудь прецендєнс, то ц. і к. правительство щоб оминути непорозуміння мусить заявити, що зовсім природно застерігає собі цїлковиту свободу висказати своє правне переконаннє в дискусії над справою „Анкони.“

Турецько-грецькі відносини.

Грецький посол та конзуль в Константинополї.

ФРАНКФУРТ (Тбк.). „Frankfurter Ztg.“ доносить з Константинополя: Як корисну ознаку політичного положення належить вважати се, що неприсутний в Константинополї майже від року грецький ґенеральний конзуль повернув та що необсаджене від весни місце посла буде знов обсаджене. Буде ним Калерґіс.

Аґітація за миром в Італії.

Арештованнє соціял-демократичних провідників.

БЕРЛІН. „Lokal-Anzeiger“ доносить з Базилеї: „Baseler Nachrichten“ доносять з Медіоляну; Нинї арештовано много провідників соціял-демократичної партії, бо в ночи розліплено по місті велику скількість мирових відозв.

Становиско Греції.

Греція годить ся на предложення девжав почвірного порозуміння. — Греція не робить перешкод болгарським військам в їх погоні за неприятелем. — Конзулї союзних держав взивають своїх підданих до відїзду з Солуня. — Становиско Греції зовсім оправдане.

БЕРЛІН. „Lokal-Anzeiger“ доносить з Люґано: Між полковником Паллїсом а ґенералом Сараілем прийшло до згоди що до свободи рухів анґлійсько-французьких військ, Греція уступила та згодилась на всї почвірним порозумінням вимагані улекшення. Після покінчення переговорів заявив полковник Паллїс, що Греція не буде ставити Болгарії ніякого опору, коли болгарські війська в погоні перейдуть на грецьку область. Нинї як раз розпочали французько-анґлійські війська відворот на правий беріг Вардару та на захід від Солуня. Цїла увага є звернена на грецьку границю, де сподїють ся прибуття неприятеля. Воєнні операції перенесені отже до Греції. Як першу оборону лінію анґлійськофранцуських військ вказують на лінію між Карасулї і Кілїмтіром, як другу між Аматово і Кількішом. Робить ся приготовання на облогу Солуня, котре Анґлійцї та Французи замінюють в сильну кріпость, Конзулї Німеччини, Австро-Угорщини, Туреччини та Болгарії візвали підданих своїх держав, щоб виїхали з Солуня.

РОТЕРДАМ. По льондонським донесенням є неможливою річю, домагатись від Греції иншої відповіди на нові домагання‘ як запевнення, що вона є готова до всїх уступок котрі не є супротивні невтральности і суверенности грецької держави,

З Росії.

Загадочні події в Росії, — Нема з Росії нїяких приватних телеґрам. — Справа фінляндського сойму.

КОПЕНГАҐА. (Т.кб.). „Politiken“ пише: Ми вже доносили, що в послїднім часї в Швеції люде не одержують нїяких телеґрам з Росії. Так само дїєть ся і в Данії. З головного телеґрафічного уряду одержали ми такі інформації:

В послїдних днях в Росії не експедіюєть ся нїяких приватних тесеґрамів, тільки службові телеґрами. Про причину сього не одержали ми вияснення. Данські телеґрафічні стації приймають телеґрами до Росії, не беруть на себе однак нїякої запоруки,

КОПЕНГАҐА. (Ткб.), „Berl, Tidende“ доносить, що фінські дневники приносять вістку, що фінляндський сойм як і дума не буде скликаний, та що сесія зістала відрочена на неограничений час:

Невдача почвірного порозуміння на Балканї.

Французи і Анґлїйцї остають в Солунї. — Конець виправи на Балкан найдальше за місяць. — Анґлїйсько - французькі війська на грецькій землї.

ЛЬОНДОН. „Daily Mail“ занимаючись справою балканської виправи, пише: Причиною, задля якої ми не покидаємо Солуня є жаданнє Франції, щоб ми позістали на тім воєннім терені. Французького становиска не розуміють в Анґлії. Правительство повиннно зясувати своє становиско. Здаєть ся, що воно є вязане тайними зглядами, котрі не можуть бути оголошені. Много французьких ґенералів було за відворотом, та змаганнє вичікувати дальших подій є щораз більше та має щораз більше прихильників.

ЛЮҐАНО. „Corriere della Sera“ доносить з Солуня: Бої коло Ґевделї велись дня 11. грудня около 20 кільом. на північ від Ґевделї. На сході занимають становиска анґлїйські війська, що дістали підмогу з Солуня. Відворот анґлїйсько-французьких військ приближуєть ся до грецької границї, а по заявам ґен. Сараїля треба числитись з тим, що Болгаре не спинять ся перед грецькою границею. — Маґрінї телеґрафує з Солуня: Здаєть ся, що не є правдоподібне, щоб Болгаре перейшли грецьку границю в сторонї Монастира і Деміра, тільки в околицї Ґевделї—Дойран.

АТЕНИ. Часопись „Каері“ впевнює, що балканська виправа держав почвірного порозуміння буде покінчена відкликаннєм найдальше в протягу 30 днїв військ з Солуня. Анґлїйські та французькі офіцери дістали як раз приказ, щоб були готові до відїзду.

МЕДІОЛЯН (Ткб). „Corriere della Sera“ потверджує в вісти одержаній з Солуня, що Анґлїйцї і Французи покинули вже послїдний окравок сербської землї та находять ся на грецькій области на південний захід від озера Дойран. Болгаре задержались на грецькій границї.

МЕДІОЛЯН. (Ткб) „Secolo“ доносить з Солуня, що тамошні грецькі укріплення не віддано анї Французам нї Анґлїйцям та що грецькі війська вживають зовсїм свобідно зелїзницї.

Болгарсько-грецькі взаємини.

Болгарсько-грецьке порозуминнє. — Невтральна область.

АТЕНИ (Ткб) Урядове звідомленнє заперечує, начеб Болгаре війшли на грецьку область та стверджує, що правительство живо інтересуєть ся положеннєм, яке витворилось в наслїдок відвороту військ почвірного порозуміння на грецьку область. Грецьке правительство уважно слїдить хід подій та є готове видати розпорядки, котрих вимагалиб інтереси краю.

СОФІЯ (Ткб). Коли болгарські війська заняли Монастир і Резну, та зближувались до грецької границї, болгарське правительство хотячи запобічи сутичкам між болгарськими передніми сторожами а грецькими граничними сторожами, зробило грецькому правительству предложеннє, утворити невтральну стрефу, так, щоб війська цофнулись з 2 кільом. простору від лїнії граничної. Як раз наспіла від Греції відповідь, що вона приймає предложеннє Болгарії до відома, та що грецький мінїстер війни видав грецьким властям відповідні прикази, щоб порозумілись з болгарськими офіцерами що до утворення невтральної стрефи.

З ЗАСІДАНЬ ПАРЛЯМЕНТІВ.

Угорський парлямент.

Воєнні запомоги для урядників і учителїв.

БУДАПЕШТ (Ткб,) Сойм приняв між иншим предложеннє в справі воєнних запомог для урядників з деякими змінами, на котрі правительство згодилось. Між иншим є і ся зміна, що для зелїзничників буде призначена квота 18.750.000 кор.

Мінїстер скарбу Телєски заявив, що предложеннє відносить ся також до всїх дїлів мінїстерства просвіти, отже, що й учителї будуть з сього користати.

Анґлїйський парлямент.

Справа начальної Команди в Східній Африцї. — Чорногорська позичка. — Ірляндцї здержують побір рекрута. — 4. мілїонова анґлїйська армія.

ЛЬОНДОН (Ткб.) В низшій палатї заявив підсекретар стану Тенант, що ґенерал Сміт Дорвієн обійме команду над військами в східній Африцї. Тенант заявив, що під сю пору перебуває в Анґлії 21.205 воєнних полонених.

ЛЬОНДОН (Ткб.) На засїданню в понедїлок низшої палати підсекретар стану Цецїль в відповіди на запит, заявив, що правительство задумує удїлити Горногорі позичку на закупно средств поживи.

Президент мінїстрів Аскіт заявив, що правительство не має наміру знижувати платнї мінїстрів, анї посольських дієт.

Начальний секретар для Ірляндії Біррель сказав, що не є в публичнім інтересї, подавати до відома, яких средств вжиєть ся проти проб вздержати побір рекрута в Ірляндії.

Аскіт на ріжні запити заявив, що умова уряду заграничних справ з невтральними державами, не означує зміни анґлїйської полїтики.

ЛЬОНДОН (Ткб.) Низша палата приняла в другім читанню біль, що продовжує законодатний період теперішнього парляменту. Правительство домагалось кредиту для дальшого мілїона жовнїрів, завдяки котрому оружна сила Анґлії буде виносити 4 мілїони людей.

Вісти з Росії.

Кооперативні школи з українською викладовою мовою в Полтавщинї.

На з'їздї заступників кооперативних товариств полтавської ґубернії ухвалено 9. жовтня заснувати з приводу пятьдесятилїтнього ювилею кооперативної ідеї окремі школи з українською викладовою мовою.

З приводу виходу в Софії брошури д-ра Цегельського.

Брошуру д-ра Цегельського, видану „Союзом визволення України“ в відповідь на брошуру Романчука, широко анонсувала в Росії „Прикарпатская Русь“ (ч. 1692) з звичайними для сеї газети (тепер вже покійної) увагами про українську небезпеку.

La Revue Ukranienne в Росії,

Український журнал у французькій мові, видаваний у Льозаннї п. з. „La Revue Ukranienne“, на разї доходить свобідно до Росії й його нотують ґазети та журнали в списах надісланих книжок.

Засуджений Українець.

Матроса Рижика, що брав участь у повстанню „Потьомкіна“, засудив воєнний суд у Севастополї по його добровільнім повороті до Росії на дворічну вязницю.

Бібліотека акад. Корша.

Вдова по акад. Хв. Коршу подарувала цїлу його цїнну бібліотеку петербурзькій Академії Наук під умовою, що книжки будуть окремо переховуватись у бібліотецї першого відділу в шафах імени Корша. Тимчасово бібліотека зложена в будинку московського університету, бо тепер годї її перевезти до Петербурга.

Арештовані Галичане.

У Москві робив американський консуль заходи в прокуратора тульського окружного суду увільнити інтернованих Галичан, що сидять у тульській тюрмі. Прокуратор відхилив усї заходи й відповів, що Галичан не можна увільнити, поки галицький ґенерал-ґубернатор не повідомить прокуратора про причини, через які інтерновано Галичан. Конзуль має намір просити ґенерал-ґубернатора дати відповідні пояснення прокураторови тульського окружного суду.

Російські звірства.

Виїздна сесія одеського суду в Винницї засудила на вісїм місяців тюрми начальника проскурівської тюрми Вершовського за систематичне знущаннє над арештантами, навіть над тими, що находили ся в шпиталї.

Російські панславісти проти Українців.

На черговім славянськім обідї під предсїдательством ґенерала Скуґаревського панї Саморуно-Неустроєва в своїй промові звернула увагу на те, що між австрійськими та російськими Поляками заходить деяка ріжниця, а саме та, що австрійські Поляки русофоби разом з Українцями утворили своє кубло в Київі.

(В. в. У.).

Відзначеннє У. С. С.

Півтора місяця минуло від останнього святочного вручення відзначень Українським Січовим Стрільцям. Від того часу знова велике число стрільцїв одержало відзначіння за хоробрість в боях з Москалями, а дня 2. с. м. в 67. роковини вступлення на престол Цїсаря Франц Йосипа І. вручено їм відзначення.

Поза селом постою У. С. С. станув цїлий полк в лавах. Мимо зимного вітру і рісного дощу, якого краплї покривали всьо ожеледою, стрільцї були в піднесенім настрою. Здалека на лїво і на право долїтав глухий греміт ворожих гармат.

Перед лавами стрільцїв коло вівтаря зробленого із звичайного столика відправив о. курат Пшепюрський читану Службу Божу, почім на внесеннє многолїтвія стрілецька орхестра відограла австрийський і український гимн.

По богослуженню заступник неприсутного тодї полковника, отаман Ґорук, в окруженню полкової старшини, припняв стрільцям медалї хоробрости і роздав грамоти признання за хоробрість і по принагідній промові закінчив окликом в честь нашого Монарха. Трикратне грімке: „Най жиє!“ залунало з уст цїлого полка, а стрілецький хор відспівав на закінченнє „Боже буди покровитель„ і „Ще не вмерла Україна“.

Срібні медалї хоробрости І. кляси одержали :підхорунжий Іван Берегуляк (погиб в битві 1. падолиста), підхорунжий Юлїян Назарак, підхор. Антін Калинець і десятник Михайло Вербняк (погиб в битві 1. падолиста).

Срібні медалї хоробрости II. кляси одержали: хорунжий Роман Гаванський, підхор. Андрій Домарацький, підхор. Мирон Маренїн, підхор. Ярослав Кузьмич, підхор. Юлїян Соколовський, підхор. Никола Загаєвич, десятник Дмитро Бочан, дес. Василь Ґлова, дес. Франц Істеревич, вістун Дмитро Пижук, вістун Никола Щепаняк, вістун Йосиф Гнида, вістун Володимир Починок і стрільцї: Осип Вудкевич, Володимир Стефанишин, Михайло Будурович і Никола Назарук.

Бронзові медалї хоробрости одержали: хорунжий Василь Паньчак, хор. Іван Іванець, хор: Ілия Цьокан, підхор. Стрефан Бріль, підхор. Стефан Глушко, підхор. Іван Яремич, підхор. Василь Соловчук, підхор. Михайло Чичкевич, дес. Стефан Кузьмович, дес. Олекса Грабар, дес. Дмитро Пижук, дес. Петро Ребець, дес. Стефан Чепаловський, вістун Володимир Іванчук, вістун Гриць Заячківський, вістун Василь Цюпак, вістун Михайло Мокрий, вістун Йосиф Баднер, вістун Петро Тарнавецький, вістун Андрій Семотюк, вістун Ілько Корбуляк, вістун Никола Чорнецький, вістун Йосиф Захаришин, вістун Осип Конашевич (санїтет) і стрільцї: Дмитро Романюк, Никола Петровацчук, Іван Туровський, Володимир Лойовський, Стефан Григорук, Василь Остафійчук, Василь Сопель, Ілько Лопадчак, Іван Долинний, Дмитро Худо-

бяк, Никола Стефанець, Луць Дейпук, Василь Сумарук, Микита Харинюк, Михайло Зварич, Іван Борчук, Никола Шарабурак, Федь Дмитерко і Іван Кінаш.

Похвальні признання (грамоти) одержали: підхор. Іван Берегуляк (†), підхор. Мирон Мінчак, вістун Михайло Яблонський і стрільці: Брач Микола, Харамбура Роман, Богусевич Григорий, Прон Яким, Дорич Теодор, Грицюк Никола, Аліман Стефан, Слезанець Никола, Квасиюк Олекса, Кариняк Никола, Неґра Василь, Заклинський Никола, Баранюк Михайло, Сливчук Василь, Стовпюк Василь, Фарисей Іван, Платник Василь, Ортинецький Василь, Жовнірук Дмитро, Попадюк Никола, Лотиш Тома, Войціцкий Василь, Лісович Семен, Вощук Корнико, Кузьменьчук Дмитро, Мацуський Онуфрій, Щуцький Никола, Грабар Андрій, Оскапяк Василь, Юращук Андрій, Кавецький Іван, Ярем Василь і Хомяк Михайло.

НОВИНКИ.

— **Львів під нинїшну хвилю.** Другим наворотом вернула ся до нас зима, — проминуло кілька теплих послїдних днів осїнних. Зароїли ся були ще раз улиці, й публичні городи... Загалом беручи у Львові бачить ся доволї много цивільних мущин, здаєть ся головно тому, що реклямовано богато урядників всїляких дикастерій, як зі суду, адміністрацийних властей, важнїйших банків і т. п. Часто стрічаєть ся також офіцерів та жовнїрів, які приїздять до Львова на короткі відпустки для полагодження орудок та малого відпочинку. Чути між ними всї мови Австро-Угорщини, а хлопцї уличні, орієнтуючи ся в мить оферують до куплення ріжні часописї; „Az Est“ чуємо на переміну з „Pravo lidu“ або Neue Freie і т. п. Мило вдаряє що тепер в воєнний час дуже часто чуєть ся викликувані назви українських часописей, що з початку дуже дратувало наших „сусїдів“. Нема вже тепер майже трафіки у Львові, де би не мож дістати нашої часописї, що давнїйше належало до рідкости. В послїдних часах приїхали також і деякі кадри до Львова, а поміж ними і кадра головного черновецького полку, тож і жовті вилоги домінують посеред військових; приїхали з військом і деякі давні знакомі на довший побут. Не можна жалувати ся на недостачу „воєнних“ жінок: для збаламучення чуйного ока поліцийних властей витворив ся своєрідний тип тих „дам“ — в жалобі, ведучи дитину за ручку. Не згадували про них в забавній анкетї про моральність львівських жінок...

Вертаючі морози наповнюють журбою многих Львовян. З причини комунїкацийних трудностей місто не є як слїд заосмотрене в паливо. Не знаємо кого винувати, але факт остає фактом, що пересїчному чоловікови годї дістати дрібку вугля або дерева. Треба мати найбільшу протекцію, щоби за солені гроші дістати в якім складї сотнар вугля. Доставники звиняють ся тим, що мимо всїляких зусиль і реклямацій нові транспорти майже не приходять; підприємцї окружені є прямо сїтею шпіонів, бо кождий клїєнт слїдить, чи случайно другому не виконує ся скорше замовлення. Цїкаво, як серед таких відносин буде виглядати поворот збігцїв, яких сподїємо ся на днях. Другим маревом є недостача хлїба, рівнож з причин транспортових. По ті нечисленні бохонцї ждуть перед склепами непроглядимі товпи. Знаменне є, що перед кількома днями зголосила ся на поліції властителька одної реальности, в якій находить ся мійський склеп з зажаленнєм, що не можна вийти з каменичної брами без знищення одїжи серед вижидаючої публики. Як кажуть поінформовані, Львів є тепер найдорозше місто в Австрії. Найвисша вже пора, щоби прослїдити причини лиха та усунути сю аномалію. З настанням зимової пори оживляєть ся рух у всїх публичних льокалях. Постійно щоденно грає польський театр мійський (за виїмком опери і оперетки світить звичайно пустками та удержує ся лиш завдяки обильній субвенції міста і краю) та жидівський. Українська дружина під щасливою рукою п. Коссака має що недїлї і свята заповнену салю на популярних штуках. На жаль нема нїякої новійшої програми для інтелїґентної публики, та треба сподїятись, що по одержанню краєвої субвенції, по скомплєтованню дружини, в новій прегарній салї музичного товариства ім. Лисенки відживе і наша Муза. Кольосей та всї variété позачиюовані, за те кіна роблять знамениті інтереси. Каварнї, а особливо ті з музикою — повні, публика однак переважно військова. Звертають увагу кремезні постатї та інтелїґентні фізіоґномії нїмецьких жовнярів, запиваючих пиво. Провінція питає, де бувають Українцї; відповідь на се: всюда і нїгде. Збірної точки, якою була давнїйше каварня „Гостинницї“ де приїзжий все міг стрінути знакомих, тепер нема, а дивує нас дуже, чому тої каварнї на зимовий час не отворено. В инших льокалях видно поодинокі гуртки наших людей, але властиво цивільних осіб всюда мало та й вони гублять ся посеред війська. Нема так много мущин, як давнїйше, та правду сказавши... нема грошей.

Та попри розривку Львів не забуває, що як столиця є серцем краю. В наших орґанїзаціях та товариствах зачинаєть ся, може троха пиняво, але все таки зачинаєть ся якась робота. Сил робучих доволї мало, бо ті, що до нїчого не мішали ся, і тепер нїчо не роблять, а з робітників, головно молодших много не достає. Та при зменшенім комплєтї, по повороті деяких рухливійших одиниць з Відня відновлює ся покинену на якийсь час роботу. Матиця наших товариств „Просвіта“ на порядкових щотижневних засїданях радить раду над оживленнєм своїх філїй та видає на днях під досвідною редакцією п. Лукича Левицького незвичайно інтересний календар на 1916 р. У. П. Т. заходить ся в заступстві Шкільного Союза над реактивованнєм наших приватних ґімназий та прочих шкіл. Кілька комітетів, в яких працюють головно панї, занимаєть ся справами, звязаними з нашими Стрільцями.

Комітет для помочи сиротам під проводом п. дир. Нагірного отворив сирітський захист, який колись при помочі нашої суспільности розвинеть ся певно у величезну інституцію. Орґанїзація львівського шкільництва удержана майже в цїлости, бо за виїмком приватного мужеського семинара всї прочі приватні школи відчинені, а навіть сього року основано 2 нові народні школи для поодиноких дїльниць. Мамуза не спить, бо вже відбули ся збори Туй зичного товариства ім. Лисенка, а ходять чутки про підготовлення до торжественного відсвяткування щорічного Тарасового празника. Згадати також належить, що „Сїльський Господар“ скликав комісію технїчну для відбудови краю та вона вже відбула кілька засїдань. Лиш товариське життє Львівської України недописує. Мимо зусиль прегарний льокаль „Бесїди“ стоїть пусткою, між тим коли Поляки перенесли своє „Koło literacko-artystyczne“ до нового елеґантного льокалю та устроюють часті сходини, розуміючи, що вони є необхідні не лиш для товариського життя, але також для виміни гадок, витворення під теперішну хвилю орієнтації та громадянської опінїї; Ми сього на жаль недоцїнюємо.

Невеличкий гурток академічної молодїжи відновив „Академічну Громаду“ яка провізорично сповнює також і функциї всїх инших академічних товариств, як Кружка правників Акад. помочи і инших. Є надія, що по придбанню запомог та основанню академічної кухнї приїде до Львова більше число молодїжи, а особливо вернуть ся з инших унїверситетів ті, які там без важної причини полишили ся, а яких місце є і мусить бути на львівськім унїверситетї.

Не вичерпав я ще всїх проявів нашого життя у Львові; його стан доволї відрадний, а пожадане булоби лише, щоби многі інертні одиницї в розумінню ваги хвилї та недостачі трудовників покинули бодай тепер свою пасивність, скорше простиму в мирних часах, та приложили свою пайку до загального труду, а тодї поплине життє ще інтензивнїйшою струєю для добра столицї та цїлого краю. (П.)

— **Посилки полевою почтою.** Запримічено, що до посилок полевою почтою мимо кількаразових заказів, долучаєть ся предмети, що улягають легко зіпсуттю пр. свіжий хлїб, печиво, мід, свіжі овочі, повило, мясо і п. т. а крім сього горячі напої всякого рода, сїрники і инші того рода предмети.

Сї предмети приходять в зіпсутім станї до адресата проте не є до ужиття, а окрім сього псують решту посилки як тютюн, части убрання, так, що цїла посилка стаєть ся безвартісною.

Посилки полевої почти опаковуєть ся лихо і легкодушно, часто в папір замість в полотно, не обвязуєть ся, або зовсїм лихо. Уживаєть ся скринок і то з тонкими дощинками, зле збитих цвяхами. Скринки мусять бути також зішнуровані.

Розумієть ся, що зміст таких посилок нищить ся. Адреси подаєть ся мильні, виписуєть ся тільки олївцем або кольоровим олївцем — а карток з адресами не налїплюєть ся на пакунки, тільки приклеюєть ся ляком, в наслїдок чого картки відпадають: то само дїєть ся з непривязаними достаточно адресовими картонами. Часто нема адреси надавцї так, що сього рода пакунків не можна анї доручити анї звернути надавцеви.

До середини кожньої полевої пересилки треба вложити виписану адресу на картцї, щоб в разї, коли замажеть ся або згубить ся зовнїшна адреса на пачцї, можна було при отворенню пересилки провірити назвиско адресата.

Не вільно посилати сїрників, тільки машинки. Недавно згорів цїлий почтовий віз враз зі всїми посилками. Несовісність одного надавця позбавила многих жорнїрів подарунків.

Причина, чому так много посилок не доходить до рук адресатів не походить проте з лихої орґанїзації полевої почти, як часто про се люде думають, тільки вина лежить по сторонї самих надавців, котрі доси не хочуть зрозуміти, що всї приписи про зміст і опакованнє пересилок полевої почти видаєть ся тільки в інтересї надавців і адресатів.

Є обовязком кождого беречи як найточнїйше сї приписи. Тільки тодї дальше вдержаннє полевого почтового руху буде можливе.

— **З полону.** Іван Криницький (учетель руханки в акад. ґімназ. у Львові) офіцер рез. 30. п. п. у Львові — 26 серпня 1914 р. в битві під Буськом ранений, дїставсь до неволї. Тепер перебуває: Росия — Сибір — Томська ґуберн. — г. Барнаул.

— **Щедрий дар.** Громада Солонка львівського повіта завдяки старанням секрет. п. Івана Журавецького та начальника громади п. Стефана Гриценка зложила на коляду для жовнїрів зі свого села в старостві квоту 270 к. — а на коляду для Укр. Січ. Стрільців в нашій Адміністрації квоту 200 к.

— **Сумне свято.** Сими днями привезуть до Львова тїло пок. Володимира Гребеняка нашого многонадійного дослїдника археольоґії й антропольоґії, що як кадет-аспірант 19. полку краєвої оборони погиб в бою за рідний край дня 7. червня с. р. під селом Слобідкою коло Галича. Похорони відбудуть ся у Львові з головного двірця на личаківське кладбище.

— **Перша польська школа на Волинї,** „Nowa Reforma“ доносить між иншим: В надбужанських околицях польське населеннє осталось на місци, українське забрав з собою ворог. Поляків є тут много, по містах головно жиди. Етапний командант п. Сокульський розвинув дїяльність на економічнім полї. Окрім сього заложив він в Устє-лузї 2-клясову польську школу, котра тїшить ся симпатіями у населення. До неї вписалось 200 дїтей, з сього 70% рим.-кат., 25% жидів та 5% православних, головно давних унїятів. В сїй школї учать: місцевий парох, горальник з двора та жид. Польська школа в Устє-лузї є взагалї перша на Волинї, бо доси навіть Володимир Волинський не здобув ся на неї.

За приміром Устє-луга йдуть инші надбужанські місточка між ними Дубенка...

А тепер спитаємось ми наших компетентних чинників: деж наші школи? Чи будемо дальше спати сном блаженних?

— **Самовбийство з жалю за вітчиною.** Відомий сербський писатель і лїтерат др. Ускоковіч відобрав собі життє з розпуки по втратї своєї вітчини. В полишених листах пише він, що не є в силї пережити горе, яке впало на його рідну землю.

Знижені цїни білетів
для сталих передплатників „УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА“ в кінї
„УТІХА“
площа Марійська ч. 6. і 7. (під каварнею „Avenue)“.

Від 17. до 20. грудня нова доси невидана чудова проґрама:
1. Найновійший воєнний тижневник, гарні актуальні знимки з теперішної війни. 2. Новість! **Злочин в гіпнозї,** незвичайно інтересна і чудова драма. 3. Сон пяницї, знаменитий трік гумористичний. 4. **Борба о завіщаннє,** нова. доси не грана, дуже інтересна драма сензацийна на 4 дії. 5. Непосидющий хлопець, незвичайно сьмішне. 6. **Затроєнний цьвіт,** пречудова жалібна ідилля, фільм кольоров. 7. Навке в перехрестнім огни, дуже сьмішна комедія.

— **Справа повороту збігців до Львова.** „Комітет опіки над збігцями“ рішив однодушно поробити відповідні старання у центральних властей, щоб поворот збігців до Львова здержали принайменше до кінця марта 1916, а то задля зарібкових та апровізаційних трудностей.

— **Австро-німецьке економічне зближеннє.** Партія независимости угорського сойму вибрала зпоміж себе комітет, який має партії здати звіт про економічне зближеннє Австро-Угорщини до Німеччини.

— **День 29. падолиста в Варшаві.** „Dziennik warszawski“ доносить, що на день 29. падолиста, як в річницю польського повстання було заповіджене торжественне богослуженнє в костелах, В день річниці рано відкликано однакож сї богослуження „з незвісної причини.“

— **Замкненнє чеської ґімназії в Відні.** Маґістрат міста Відня замкнув чеську ґімназію заложену перед двома роками у Відні.

— **Відзначеннє,** Кос Михайло з 77 п. п., що поляг підчас італійського наступу геройською смертю, зістав відзначений срібною медалю хоробрости І. кляси.

— **Телефонічне полученнє Берлін-Софія.** Дня 12. с. м. відбулась перша телефонічна розмова на ново урядженій телефонічній лінії Берлін-Софія, між німецьким міністром війни а болгарським.

— **Румунське збіже.** З Румунії доносять, що навязані зістали знова переговори між представниками Австро-Угорщини і Німеччини а Румунським правительством о закупно 50.000 ваґонів румунського збіжа. Переговори дотичать ціни купна та цла. Окрім сього є трудности при доставі задля малої скількости ваґонів.

ОПОВІСТКИ.

Пятниця, дня 17. грудня 1915.
Нині: 17. с. м. гр-кат. Варвари м. римо-кат. Лазарія.
Завтра: 18. грудня 1915 гр.-кат. Прп Савви Ос. римо-кат. Граціяна.

○ **Гостина св. Миколая.** В суботу, дня 19. с. м. о третій годині з полудня появить ся сьв. Миколай в інститутській салї дівочої ґімназії СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького ч. 95.

В проґраму сьвята увійдуть хоральні співи, деклямації і діточі забави при музиці. Буде також відіграний сценічний образок з прольоґом п. з. „В ніч сьв. Миколая“, а опісля роздасть сьв. Миколай дарунки чемним дітям. Родичі, які хотїли би, щоби їх діти побачили сего року сьв. Миколая, зволять ласкаво прибути, а перед появою передати дарунки зарядови. Година назначена так вчасна щоби для дітей не було за пізно.

○ Другі Загальні збори Кружка У. П. Т, ім. Т. Шевченка у Львові на стрийській дільниці відбудуть ся ві второк дня 21. с. м. о год. 4. попол. в домі У' П. Т. при вул. Мохнацького ч. 12. І. поверх. Просимо всїх Українців замешкалих в тій дільниці щоб як найчисленнїйше на зборах явили ся.
3—4 Старшина.

○ До Вп. Купців Українців. Заряд Захоронки звертає ся з прошеннєм, щоби були ласкаві чим причинити ся до урядження „Ялинки“ для бідної дітвори. З тим самим прошеннєм звертає ся Заряд і до суспільности. Заряд не був в силї справити для дітей по Захоронках Миколая, то най хоть скромна ялинка утїшить наших найбіднїйших а найменших.

Тепла одїж найбільше пожадана.

Всї датки прошу присилати на руки п. Гриньовської, вул. Глубока ч. 21. II. п.

○ Миколаївське сьвято школи Б. Грінченка відбудеть ся дня 18. грудня о год. 3. попол. в салї „Сокола“ при вул. Руській 20. В склад проґрами крім „Вечер Миколая“, входить оперетка діточа М. Лисенка п. з. „Коза Дереза“. Закінчить хор дітий стрілецькою піснею „Червона калина“. Вступ: І. місце 1·50, II. місце І·—, III. місце —·80, вступ. на салю —·40. Для дітий шкільних —·30. Добровільні датки приймаєть ся з подякою. Дохід на Рідну школу. — За комітет: Вп. М. Сіяк управитель, п. учительки: М. Недільська, О. Завадська, О. Мартинцівна.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 16. грудня 1915.

На російськім фронтї.

В районї потока Корміна відкинула армія арх. Йосифа Фердинанда московський приступ. На південний запад від Олики приневолено неприятельського летуна спустити ся на долину, опісля взято його в полон. Оден з наших летунів обкинув бомбами стацію Антонівку при шляху Медвичі-Серни і стацію Кливань. Вислїд корисний. В Кливанї повстала пожежа, а всї літаки мимо сильного острілювання вернули неушкоджені.

На італїйськім фронтї.

На тирольськім фронтї і над Сочею частинна перестрілка артілєрії. У Флічербекен зайняли наші одну італїйську позицію.

На сербськім фронтї.

Війська наші відкинули вчера ворога також на південний схід від Ґлїбачі в Тарасовий провал. Инші австрійсько-угорські відділи добули серед завзятої борби височину положену безпосередно на північ від Білого поля і зайняли половину простору між Розайом і Бераною. На запад від Іпек уступає ворог в напрямі Пляв і Ґузінє. Число полонених зросло вчера о 900 людей.

Заступник шефа Генерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Ц. к. Старший Радник санітарний
Д-р Евген Озаркевич
директор „Народньої Лїчниці“
приймає вже хорих. Щеплення вісни що дня.
Підвалє 7. Дім „Днїстра“.

Краєвий адвокат
Д-р. ЕВГЕНИЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ
веде канцелярію при
вулиці Красїцьких ч. 6.
(п.-ч.-с.)

Лїкар
Д-р Бр. Овчарський
Пекарська 39.
Секундар Загального Шпиталя, ординує від 10. до 11. рано і від 4. до 6. пополудни.

Оголошення.

Дяка до заступства на час війни глядає уряд парохіяльний в Ялинї, почта Грабівнивя коло Санока. За поміч у господарстві рдаржаннє. 2—2

Михайло Дурделла, Нюйорк. Дай про себе вістку і адресу. Оля З. Львів, вул, Зофії 3. 3—4

ПЕРВОРЯДНА
УКРАЇНСЬКА ЦУКОРНЯ
при вулиці Св. Миколая ч. 7.
(напроти університету)
Данила Стецкова

Друки та формулярі на воєнні відшкодовання та чинитьби
можна дістати в друкарнї
Єґера Львів, пасаж Гавсмана ч. 5.

ПЕРЕПЛЕТНЯ ТОВАРИСТВА
„ПРОСВІТА“
Львів, Ринок ч. 10.
Приймає в переплет:
книжки всякого рода від найпростійших до найбільше узористих в поодиноких томах і цїлі бібліотеки.
Опрара книг купецьких і бюрових: Брошурованнє і переплет всїляких накладів. Оправа Євангелий, Служебників і церковних книг нових і старих.
Оферти і цїнники на жаданнє відворотно

Ширіть
цікавий і богатий змістом
Календарець
„Русалка“
на 1916 рік.
Цїна 20 сот. (з перес. 25 сот.),
Лише за попереднім надісланнєм готівки висилає ся:

10 примірників з пересилкою	К.		1·80
25	„	„	3·76
50	„	„	7·06
100	„	„	12·56

Гол. Склад: А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ і С-ка,
Львів, вул. Листопада 1.
(Подібний Календарець і в польській мові вийшов). 1—15

Руська Щадниця
в Перемишлї
вулиця Косцюшки ч. 3.

Принимає щадничі вкладки щоденно в годинах урядових і опроцентовує їх на $4^1/_2$% починаючи вже від слїдуючого дня по дни зложення аж до послїдного дня перед днем відобрання.

ВКЛАДКИ в „Руській Щадници“ можна складати особисто в касї товариства, почтовими переказами, грошевими листами, чеками почтової Щадниці, які Дирекция Щадниці на жаданнє безплатно достарчає, і в філїях банку австро-угорського на рахунок „Руської Щадниці“.

Уділяє позичок: а) гіпотечних платних піврічними амортизацийними ратами на протях літ 10—45 після вибору позичаючого; б) на льомбард ефектів, й на есконт векслїв. Справи позичок полагоджуєсь можливо скоро.

Всяких інформаций і друків уділяє канцелярия „Руської Щадниці“ ул. Косцюшка. Народний Дім, І. пов., щоденно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. кромі неділь і руських свят.

Після § 14. устава „Руської Щадниці“, затвердженого через ц. к. міністерство внутрішних справ вкладки в товаристві „Руська Щадниця“ в Перемишли надають ся до льокациї пупілярних, фондацийних і т. п. капіталів, має отже „Руська Щадниця“ пупілярну обезпечу.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL